

[Pinstrup.]

det i Kolding, saa at der kan blive Ro om det Spørgsmaal.

Paa Sp. 900 og flere andre Steder har den højtærede Landbrugsminister dvælet stærkt og udførligt ved den overordentlige Fremgang, der efter hans Skildring var sket i Landbrugets Rentabilitet fra 1927—28 til 1928—29. Denne Skildring gav Ministeren paa Grundlag af en foreløbig Oversigt fra det landøkonomiske Driftsbureau angaaende Landbrugets Resultat for det sidste Aar. Det er en foreløbig Oversigt paa Grundlag af 200 Regnskaber, og man maa ikke glemme, at disse Regnskaber er fra de bedre Landbrug i Landet, det er langt fra noget Gennemsnitsresultat for Landbruget som Helhed.

Det er meget rigtigt, at efter disse Regnskaber er Udbyttet steget fra 1,8 til 6,2 pCt. fra det ene Aar til det andet. Men jeg synes, at Landbrugsministeren gør et noget for stort Væsen ud af dette; thi hvad betyder Landbrugets lave Udbytte i det foregaaende Aar andet end øget Gæld, Underskud, intet Vederlag for eget Arbejde o. s. v., ingen Renter af egen Kapital, hvis saadan har været i Ejendommen? Saa kommer Aaret 1928—29 med en god Høst, det giver Balance, for nogle i hvert Fald, ogsaa lidt til nødvendig Vedligeholdelse af det, som er blevet forsømt, som der ikke har været Raad til at faa udført og betalt i tidligere Aar; thi det er jo ikke saaledes, som maaske nogle vil tro, at de 6 pCt. alene er Overskud.

For dem, der har en ordentlig Gæld paa deres Ejendom — og det er der mange, der har —, kan det lige slaa til, men deraf følger naturligvis ogsaa, at de foregaaende Aars lave Forrentning har givet et betydeligt Tab og Underskud. Og det undrer mig, at den højtærede Landbrugsminister puster det saa vældigt op, som han har gjort; man faar det Indtryk, at Hensigten kun kan være den at sige til Landets Befolkning i al Almindelighed: Klem nu bare paa, Landbruget flyder i Guld — og det, efter at vi har taget det uhyre Tab, som er paaført ganske særlig Landbrugserhvervet ved Deflationen og Kronestigningen.

Den højtærede Landbrugsminister anfører Statistiske Efterretningers Tal for at vise, hvor gunstigt Landbruget nu er stillet efter Pristallet, og siger, at Pristallet for Eksport og Import og Hjemmevaremarkedet nu ligger omtrent ens, omkring ved 153—154. Men den højtærede Landbrugsminister anfører ikke, at for saa nødvendige Varer, som Landbruget skal købe,

som f. Eks. Metalvareprodukter, er Pristallet 187, for Kalk, Cement, Mursten, Glas er det endog 196, og for Tekstil, det vil sige Klæder — og Landbrugets Folk kan jo heller ikke gaa uden Klæder —, er det ikke mindre end 215, og noget saadant maa jo tages i Betragtning, naar man vil nævne Pristallet. Og saa er det endda Engros-Pristallet, Ministeren har nævnt, Detail-Pristallet er naturligvis meget højere.

Den højtærede Minister siger senere, at Landbruget beskæftiger overordentlig faa af den danske Befolkning. Det er et meget stærkt Udtryk. Jeg vil nu paastaa, at den Statistik, der foreligger i saa Henseende, er ganske vildledende, thi Forholdene har helt forandret sig. Det, man før lavede hjemme ude paa Landet, laves nu af Folk, der bor i Stationsbyerne og Købstæderne. Der opgives nu ca. 1 Million Mennesker som beskæftigede i Landbruget — jeg har ikke det nøjagtige Tal —, men jeg tror, at man dertil maa lægge omkring ½ Million for at faa det rigtige Tal frem, naar man skal have alle dem med, som lever af Landbruget og Landbrugets Produktion.

Man maa heller ikke glemme, men det anførte den højtærede Minister ikke, at Landbrugsprodukterne daglig tilfører Landet ca. 3½ Mill. Kr. brutto; det er dog værd at nævne, naar man vil fremdrage Landbrugets Betydning. Jeg ved ikke, hvorledes man mener det vil gaa, hvis denne Udførsel gik betydeligt tilbage, jeg ved ikke, hvorledes man saa skulde faa dækket de mange Millioner, der regelmæssigt med visse Mellemlum svindles bort herinde — og det er ikke lange Mellemlum, der er Tale om.

Den højtærede Landbrugsminister er bekymret over, hvordan det skal gaa Landbruget, naar det faar disse forøgede Indtægter — det er ganske vist kun for et enkelt Aar —, som den højtærede Minister nu har skildret. Jeg forstaaer ikke Ministerens Udtalelser anderledes end, at han mener, Resultatet vil blive stigende Jordpriser og stigende Gældsbyrde. Jeg kan trøste den højtærede Landbrugsminister med, at Landmændene er mere fornuftige, end Ministeren tror; de fleste har Huller nok fra de foregaaende Aars Underskud, som de skal have dækket, og gennemgaaende er de i Stand til at gemme hen til vanskelige Tider; thi Landbruget er og bliver nu altid et usikkert Erhverv — et frit og godt Erhverv, men usikkert.

Ud fra den højtærede Landbrugsministers Anskuelse vil han have Skatterne flyttet mere over paa Jorden, og Ministeren